

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theoni. 439.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Te verò nihil horum emolliit, nec metu affecit, nec prudentius rectiusque te gere- re docuit. Quocirca si homo es, prius te erudiat. Si dæmon, ex posteriori condisce, præstantissima natura ad vitiosas affectio- nes minimè abuti. Ad iudicium enim ve- nies, horum omnium examen subiturus, ac diuturni stitporis diuturnas rationes re- pofcendus.

Oribasio. 437.

Medicina quidem, vt Democriti verbis vtar, corporis morbis medetur: Sapientia autem animum è turbulentis affectibus extrahit. Quoniam igitur vtriusque parti- ceps es, atque altera ad corporum mor- bos ab aliis propulsandos vteris, fac alte- rius opera tibi ipsi medearis, eam videli- cet, quæ tibi deest, sanitatem insuper adi- piscens: citra quam nec optimus medicus, nec sapiens re ipsa eris.

Timotheo Lectori. 438.

Duos turtures aut duos pullos colum- barum Lex masculos Hebræorum infan- tes, cum in Dei conspectum prodirent, muneris loco ferre præcipiebat, per pro- barum ac lenitate præditarum auium ty- pum, puerorum simplicitatem ac molli- tiem significans, ac similia per similia pur- gari docens. Quos etiam agnos alio loco Scriptura nuncupat. Nam eos qui velut æstro quodam perciti feruntur, diuinam- que legem reiiciunt, ac per temeritatem & petulantiam naturæ contumeliam infe- runt, hædis comparauit.

Theoni. 439.

Malè feriata, & in turpibus rebus occu- pata impiorum hominum audacia & a- mentia nihil diuinarum rerum contume- liæ expers relinquit. Quoniam igitur quæ- stiones quoque nunc abs te propositæ e- iusdem sterilitatis segetes sunt, omis- sis illis vera audi. Hæc verba, pœnitet me quòd

λόγος. σὲ δὲ ἔδδεν τῶτων ἐμάλαξεν, ἔδδὲ δεδίναμ παρεσκευάσεν· ἔδδὲ σα- φροεῖν ἐπαυδαλώγησεν· εἰ τοίνυν ἀν- θρωπος εἶ, τῶ προτέρω παυδούθητι. εἰ δὲ δάμων, τῶ δευτέρω διδάχθητι, μὴ καὶ ἀκεχεῖσθαι τῇ καλλίστῃ φύσει εἰς πάλην· ἢ εἰς γὰρ εἰς κρίσιν τῶτων ἀπάντων εὐθυίας ὑφέξων, καὶ τίς μα- κρᾶς ἀναληθείας μακρὸν εἰσπραχθη- σόμενος λόγος.

Οριβασίου ἰατρῶ.

Ἰατρικὴ μὲν καὶ Δημόκριτον, σώ- ματος νόσους ἀκέεται, σοφίη δὲ ψυχῆν παθῶν ἀφαρέεται· ἐπεὶ οὐδ' ἀμφοτέ- ρας μετείληφας, καὶ θατέρα κερρη- σαι ὡς ἐτέρας πάθη σωματικῶν ἰάμε- νος· τῇ ἐτέρᾳ σου τὸν ἐξίατρευσον, τίω λείπουσαι ὑγίαν ὡροικτόμε- νος, ἢς ἀνευ ἔτε ἰατρῶς ἀριστος, ἔτε σο- φὸς ἔση τῶ παράγματι.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ· υλθ.

Δύο πευρήνας, καὶ δύο νεοπίδος πε- ειτεῶν, τοὺς νεογνὺς ἀρρένας ἐβραίων φέρειν δῶρα τῆς ὡρῆς θεὸν ἐμφανέας ὁρῶμος ὡροικταίη, τῆς φιλαρέτων καὶ ἀνεξίχτων ὀρνέων τοῖς τύποις, τίω ἀπλότητα καὶ ἀπαλότητα τῆς γένου ^{παίδων.} ^{παίδων.} ἀνιπόμνος, καὶ τοῖς ὁμοίοις τὰ ὁμοία διδάσκων καθαίρεσθαι, ἔς καὶ ἀρρία ὡροικαροεὶ ἐτέρωθι· τὸς γὰρ ἐξοι- στροῦτας καὶ ἀθετοῦτας, καὶ ἀπα- ξία τίω φύσιν ὑβείζοντας, εἰέφοις παρείχασε.

Θέωνι· υλθ.

Ἡ κακόχολος καὶ φαυλοστειβῆς τῆς ἀγίων Σπνοια, ἔδδεν τῆς θεῶν καὶ ἀ- λιμπάνει ἀνύβειστον· ἐπεὶ δὲ τοίνυν καὶ τὰ νῦν ὡροικληθέντα σοι, τῆς αὐτῆς ἔδδεν ἀκαρπίας γέωργια, ἐκείνα πα- ^{ἀκαρπίας.} ^{σίαι.} ρεῖς, μάνθανε τάληθῃ· τὸ μεταμεμέ- λημα ὅτι ἔρχισα τὸν Σαβλ εἰς Βασι- λεία

μεταβαλλή. λέα, οὐκ ἔστι τῆς θείας παροργνώσεως
 Διὰ βολῆ, ἐδδὲ ἀγνοίας αὐτῆς, ἀπαγα-
 ἀλλὰ οὐκ ἔστι καὶ φιλανθρωπίας ἡ παρ-
 βολῆ ἐπειδὴ, φησὶν, ἀξιοὶ μὲν ἦσαν ἐ-
 βραῖοι, βασιλεῖα αἰτήσαντες, καὶ ἐμὲ
 ἀθετήσαντες, παιδευθῆναι, ἔχ' ἔπος
 αἰκτιρω. δὲ, ὡς ἐποίησεν αὐτοῖς βασιλεύσας
 Σαούλ, οὐκ αἰκτερεῖ κακόν, ὡς δεινὰ
 πεπονθότας, καὶ τοῦτον ὡς χαλεπὸν
 αὐτοῖς γενόντα. τῆς τοίνυν ἐκείνων
 παροργνώσεως, ἡ αἰτία, οὐ τῆς τῆ δὲ
 δακρότος τὸ αἴτημα φιλανθρωπίας.

Ἰσιδώρῳ Διάκονῳ. υμ.

ἀγίου. αὐτῶ. Ὡς παρ' οἰ τοῖς πρώτοις γραμμασι
 φοιτηταὶ μὲν οὖν καὶ δὲ, τῷ καθηγητῇ ἀ-
 τεινίζουσι παρ' αὐτῷ πλὴν γραφίδας
 ἀρμόσι, ἀσιδνοὶ καὶ εὐπειθῶς τῶς
 χροσικτήρας δεχόμενοι, ἔπος καὶ τῶς
 τῆς θεῶν φοιτητῶν ἐπειδὴ τοῖς τῶ-
 των διδασκάλοις, νηπιώδῃ ἀπλήτη-
 τα, καὶ ἀειδοῖαν συγκαταθεσὶν ἔχον-
 τας ἀπεκρύβη γὰρ, φησὶ, ταῦτα οὐκ
 εἰς ἀποσοφῶν καὶ συνεισῆ, καὶ ἀπεκα-
 λύθη νηπιῶσι.

Τῷ αὐτῷ. υμα.

Εἰ καὶ τελείως ἡμᾶς εἶναι οὐ θεῖος βέ-
 λεται νόμος, ὁμώνυμοι, ἀλλὰ καὶ ἀνά-
 βασιν καὶ παροργνῶν παρ' αὐτῷ πλὴν τε-
 λείωσιν φθάσαντας, παρ' αὐτῷ γάλα-
 κτι ποτιζομένους, ὡς ἀρπύγην τε βρέ-
 φη, καὶ ἐν αὐτῷ εἰς σωτηρίαν αὐξάνουσαι.

Τῷ αὐτῷ. υμς.

Κακὸν ὅσαρ' ἔφης, συνήγορον εὐείσοι
 τῆς φωνῆν γενέσθαι σοι, μὴ σαρ-
 δια γενέσθαι φρεσὶν, ἀλλὰ τῆ κα-
 κία νηπιάζειν, ταῖς δὲ φρεσὶ τελειῶ-
 σαι, τῆ πανσόφου γράφαντος Παύ-
 λου, οὐ γὰρ ὅστιν οὐκ ἔστι μὴ σπασμῆ-
 ξαντας πλὴν κακίας, καὶ νηπιόσωντας

vnxerim Saulem in regem, diuinam præ-
 notionem haud quaquam traducunt, nec
 ipse ignorantiam, absit: verum singularē
 atque incredibilem quandam eius miseri-
 cordiam, & humanitatem ostēdunt. Quo-
 niam enim, inquit, Hebræi quidem, vt qui
 regem poposcissent, ac me repudiaffent,
 animaduersione digni erant, at non ita vt
 in eos animaduertit Saül regiam dignita-
 tem consecutus, idcirco tum illorum vicē
 dolet, vt qui grauibus incommodis affe-
 cti sint, tum huius quoque, vt qui sæuum
 & acerbum se ipsis præbuerit. Quapropter
 in illorum animum ac voluntatem culpa
 conferenda, non in eius, qui eorum peti-
 tioni cessit, benignitatem.

Isidoro Diacono. 440.

Quemadmodum pueri, cum primū
 literas formare discunt, in præceptorem
 intēti sunt, ad quod calamum accommo-
 dārit, lubentē atque obediēti animo no-
 tas excipientes: eodem modo eos quoque,
 qui ad res diuinas perdiscendas se confe-
 runt, earum magistros sequi, atque puerilē
 simplicitatem & indubitatum assensum
 habere oportet. Abscondita enim sunt
 hæc à sapientibus & prudētibus, vt inquit
 Dominus, & paruulis reuelata.

Eidem. 441.

Et si perfectos nos esse Lex diuina vult,
 vir mihi cognominis: tamen illud necesse
 est, vt qui per ascensum ac progressionem
 ad perfectionem tendunt, prius, tanquam
 modò geniti infantes, lactis potu alantur,
 atque in eo ad salutem crescant.

Eidem. 442.

Illud quoque, quod abs te commemo-
 ratum est, iis, quæ ad te nuper scripsi, faue-
 re comperio, nimirum quòd Paulus nos
 admonet ne sensibus pueri efficiamur, sed
 malitia paruuli simus: sensibus autem per-
 fecti. Neque enim fieri potest, nisi impro-
 bitatem abstergamus, atque ad puritatem

N iij